

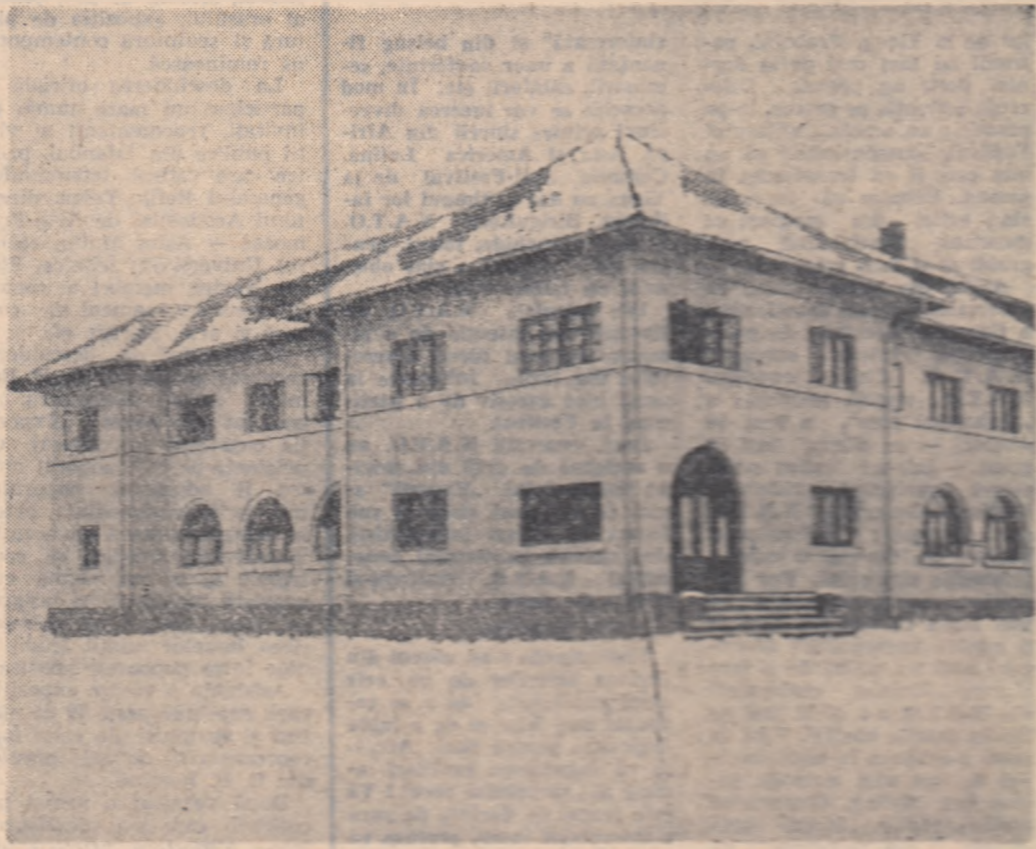

NĂZUINȚELE NOASTRE

PRIND VIAȚĂ

În sat a aterizat un avion

Anghelul Ana, o fetiță de 14 ani din comuna Cocora (la 18 km de Slobozia) aproape că nu și-a dat seama când a ajuns la spital. Transportată de urgență de către micul avion al spitalului central a așteptat să se vindece în camera sa - cu aceeași grijă - de mama soarelui la spitalul Colestina din București. Anghelul Ana a intrat de îndată sub supravegherea celor mai buni medici.

din raionul nostru. Mai pe scurt: azi și ieri. La capitolul ieri: case de naștere, staționare de circumscripții sanitare, cabinete stomatologice; incertanțe. Nu e nici o grădă în întreg raionul nu există nici măcar o singură unitate sanitară de acest fel. Astăzi, datorită grijii pe care o poartă partidul pentru sănătatea oamenilor muncii s-au înființat zece case noi de naștere, trei staționare (insusind 67 paturi), patru cabinete stomatologice.

Comunele mai îndepărtate ale raionului, ca Grivița, Valea Ciortii, Traian și altele nici nu au zădărit de „casă de naștere”. Unele comune nu aveau nici un fel de personal sanitar. O singură cifră: un ofițer sanitar și o moașă deserveau nouă comune, pe o rază de peste 30 kilometri. Nu era de mirare că în acele vremuri la loc de cinste se aflau doftoroarele, cu întreg arsenalul de descindețe și așa-zisele vrăjitorii.

Astăzi numai în cele nouă comune arătate există șapte medici și 21 de cadre medicale asistare. Adăugați la toate acestea spitalul din Slobozia (care înainte avea doar un singur medic și care în prezent e alături de 15 medici), precum și o policlinică (inexistentă în trecut) cu șase servicii de specialitate și pe lângă acestea un centru al asistenței medico-sanitare a populației raionului.

Acceiași comuna Amara, unde locuitorii ei erau secerăți de boli, are în prezent șase de asistare, dispensar de circumscripție și cabinet stomatologic, încadrate cu trei medici. Toate aceste condiții au făcut ca mortalitatea generală și morbiditatea să scadă foarte mult: ca și mortalitatea infanției.

În curând va începe construcția unui nou spital modern, cu 300 de paturi, dotat cu ultimul echipament în materie de tehnică medicală. Grijă față de sănătatea oamenilor se vede și în raionul nostru la orice pas.

DELCEA BAICOIANU
planificator

Diagnosticul: meningită. După 14 zile de îngrijire deosebită, Anghelul Ana a fost salvată. După alte câteva zile va fi însoțită în mijlocul celor dragi.

Un caz petrecut la începutul anului 1967 în raionul Slobozia. Și încă unul petrecut cu foarte mulți ani înainte. 1943. Comuna Amara, situată la 7 km de orașul Slobozia. Aproape tot locuitorii comunei bolnavi fiind a primii vrăjitori de atunci. Malaria, pe lângă tuberculoza secerăci fără număr, au fost bolile care au ucis mulți oameni. Lăsați să moră în condiții de sărăcie și de lipsă de îngrijire medicală. Nici o clinică sau un alt loc de îngrijire comunei Amara zilele acestea...

Doar cazuri. Doar aspecte

VISURI ÎMPLINITE

Am 18 ani. Mă bucur de viața mea de unul din marile drepturi politice, acela de a participa la alegeri. La 5 martie voter pentru prima oară.

Sau la fereastră și privesc peisajul minunat al noului oraș muncitoresc, din cetatea de oțel a Hunedoarei. Alături viscolele cumplite. Aici, în camera mea e o căldură plăcută. Muzica de radio te îndeamnă pe lângă vise. Pe stradă se aprind becurile cu neon. Peste drum constructorii unui nou bloc coboară schelele. Cu nasul turtit de geam nu mă mai satur să privesc orașul, cu blocurile sale, înșirate ca niște mărgele de-a lungul străzilor. Aici, la mine e cald și privesc prin fereastră fulgii jucăși de nea, pomese cu gândul în urmă cu numai cîteva ani...

În gară, cobora un tîrîc ce nu de mult împlinise 16 ani. Timid, a intrat un trecător unde-l Combinatul acelu unde se face fonta și oțelul. Trecătorul l-a privit zîmbind:

— Peste tot — a răspuns el, aici, acolo, dincolo, este Hunedoara noastră.

Eram eu, Eu, fiul unui țărăni, doream să învăț o meserie.

Cine eram eu? Un băiețandru ce-și făurise visuri îndrăznețe. Acum cînd stau la fereastră și privesc orașul simt în suflet o mare ferocitate și mîndrie. Prin grăia partidului visurile mele au prins aripi. Am devenit

locuitorii centrala electrică a Combinatului siderurgic. Și ce poate fi mai frumos? Am camera mea e o căldură plăcută. Muzica de radio te îndeamnă pe lângă vise. Pe stradă se aprind becurile cu neon. Peste drum constructorii unui nou bloc coboară schelele. Cu nasul turtit de geam nu mă mai satur să privesc orașul, cu blocurile sale, înșirate ca niște mărgele de-a lungul străzilor. Aici, la mine e cald și privesc prin fereastră fulgii jucăși de nea, pomese cu gândul în urmă cu numai cîteva ani...

GH. POPIRTAN
Combinatul siderurgic Hunedoara

Brigada artistică a Uzinelor „7 Noiembrie” din Capitală la reperația unui spectacol pe care-l pregătește în cinstea alegerilor de la 5 martie

Tineri muncitori pe scenă

Cortina s-a strins ușor în faldurea mari și pe scenă a apărut tînăra laborantă Tina Beciu de la rafinăria nr. 2 din Ploiești. Orchestra a început primele acorduri. Emoția i-o trăia doar tremurul ușor al vocii. Tina își reveni și cîntecul popular se revărsa plin de vioiciune în sala plină de spectatori. La sfîrșit un ropot de aplauze o răsplăti pe tînăra artistă amatoare pentru cîntecul interpretat.

Tina Beciu este o artistă amatoare cum sînt mii și mii în patria noastră. Alături de ea, pe scena ei n-ar fi fost remarcată și nimeni n-ar fi putut s-o aprecieze deoarce n-ar fi avut unde să se producă. Ea și-a început activitatea în echipa artistică a uzinei. Era nepăsătoare din spectacolele pe care le prezenta echipa artistică, și avea succes. Ceva parca totuși nu mergea bine. Tina Beciu s-a înscris la Școala populară de artă din Ploiești. Aici, sub îndrumarea unor profesori competenți, ea capătă mîiestria necesară unui bun interpret de muzică populară.

Acum ea, altele sute de tînăra artistă amatoare, frecventează școala populară de artă unde-și cultivă talentul și primesc cunoștințele necesare unor adevărați artiști.

De cîteva ori pe săptămîină, aici, putem intîlni pe strîngătorul Z. Dobrică de la Uzinele „1 Mai”, interpret de muzică ușoară, pe utemistul Jugă Neagu, frezor la Uzinele „1 Mai”, solist de muzică populară, pe Mazilu Lambru, tehnician la Fabrica de cărămîdă „1 Mai” și mulți alții.

Numerosi tineri au îndrăgit instrumentele populare. Ei și-au cumpărat acordeoane, chitare etc. la care învață acum să cînte. Tînărul Apostol. Pascu frezor la Uzinele „1 Mai” s-a dedicat acordeonului cu multă pasiune. În timpul său liber el face nenumărate exerciții pentru a sînge la o cît mai înaltă mîiestrie. În cursul celor 10 ani de cînd funcționează, Școala populară de artă din Ploiești a fost frecventată de peste 3.000 de tineri, care sînt azi tot atîtea mii de artiști amatori.

GHEORGHE MĂRGĂRIT
director al Școlii populare de artă din Ploiești

ION BUDOIU
maistru instructor,
Grupul școlar „23 August” —
București.

Promoțiile mele

Peste puțin timp voi aniversa 31 de ani de cînd sînt învățator în comuna mea natală, Măcișul de Sus, regiunea Oltenia. Am pregătît în acest timp numeroase promoții de școlari, de care mă leagă multe amintiri, care au crescut sub ochii mei, devenind la rîndul lor părinți. Din generațiile trecute prin clasele primare încante de 23 August 1944, marea majoritate a elevilor mei sînt și azi în comună, muncind în gospodăria colectivă „Răsărit din 1937”, care cuprinde întregă comună. Nici chiar cei mai buni elevi de altădată, cei care mi-au atras atenția în mod deosebit prin ușurința cu care asimilau materia, prin înțelegerea și stăruința lor, prin dragostea lor față de învățătură, nu cu tăcut grație celor patru clase primare. Ajunși la capătul celor patru clase primare, ei își revăluie locul la plug, alături de părinții lor, trudind din greu, pentru o omasă bucată de pîine. Imi amintesc cu durere în suflet de foștii mei premiați Mihail Crăitoru și Ștefan Pirva, elevi deosebiți de înzestrați, cărora nevoile și sărăcia le-au bîrbat drumul spre învățătură, obligîndu-i să se retrună în clasele primare.

Abia în anii puerii populare s-a scris adevărata monografie a școlii din Măciș. Pe lângă faptul că toți cei șase sute de copii ai comunei sînt învățați în școli, în prezent există și o clinică pentru bolnavii și o policlinică pentru bolnavii.

GH. MIRZAC
învățător
AUGUSTIN VALS
maistru
EMIL TIFREA
tehnician

nostru le dau posibilitatea să urce tot mai sus pe treptele științei, pentru a deveni stăpîni tehnicii moderne. Controlorul Marian Anghel e acum în clasa a XI-a la școala medie serală. Electricianul Petru Nichituș și laminatorul Petru Nartea sînt și ei în clasa a X-a. Și ca ei mai sînt mulți.

Cei despre care am vorbit pînă acum sînt oameni obișnuiți din uzina noastră. Ca toți ceilalți. Ei sînt numai cîteva din sutele de tineri și vîrstnici care muncesc în uzina de pe malul Dunării.

(din postul de corespondență voluntar al „Săptămînalului” de la Uzina „Cristea Nicolae-Galati”)

Așa arată noua linie de laminare nr. 2 (automatizată) de la Uzinele „Cristea Nicolae” din Galați.

VOICU OPREA
învățător în comuna Măcișul de Sus, regiunea Oltenia

...UCENICUL

Cînd scriu aceste rînduri am încă în minte cele petrecute în urmă cu 33 de ani, cînd eram copil și am plecat de acasă să învăț o meserie. Neavînd alte posibilități, părinții mei m-au dat la un patron în Pitești să învăț meseria de lăcătuș mecanic. M-am chinat ani de zile. Am tras cu ochiul în stînga, în dreapta dar greu am putut prinde ceva. Mai bine de un an de ucenicie patronul m-a folosit cîte 14-16 ore pe zi la diferite munci, care însă n-aveau nici o legătură cu meseria pe care voiam s-o învăț. Nimeni nu se apropia de mine cu dorința de a mă

ajuta. În schimb eram adesea lovit și batjocorit. Patronul nu se ocupa de felul în care ucenicii își însușeau meseria deoarece pentru lucrul pe care-l făceau în acest timp nu ne plătea. Așa încît patronului îi era indiferent dacă ne însușeam meseria în trei ani sau în cinci. Un lucru știa el — că părinții noștri erau obligați să ne trimită alimente și îmbrăcăminte. Ucenicii în trecut duceau o viață de mizerie și cruntă exploatare. Munca din noapte pînă în noapte. Și pe atunci existau cîteva școli serale pentru ucenici. Patronii însă îi trimiteau pe ucenicii să spele vasele sau să lege copii. Cînd le pomeneam de școală ne spuneau: „Ce-ți trebuie școală pentru ca să fii lăcătuș? Școala nu folosește la nimic!”. Patronii aveau scoteliile lor. Un om înșăpătat poate fi mai bine exploatat. De aceea ei nu se îngrijeau de calificare, iar după expirarea termenului de ucenicie nu ne asigurau de lucru. Șomam, ani de zile, pînă găseam de lucru.

Astăzi viața ucenicilor s-a schimbat fundamental. Dreptul la învățătură este asigurat tineretului. Prin grăia partidului, schimbul de mîine al clasei muncitoare are asigurată toate condițiile ca să se pregătească temeinic, să-și însușească o calificare profesională. Ucenicii au astăzi îmbrăcăminte, cărți și întretiner gratuită. La grupul școlar 23 August cursurile teoretice se desfășoară în cabinete organizate pe specialități și dotate cu materialul didactic

Concursul nostru

După o lungă călătorie prin toate meleagurile patriei, la redacție sosesc zilnic în cadrul concursului nostru sute de scrisori. Tinerii de cele mai diverse profesii, români sau aparținînd minorităților naționale își manifestă în cuvinte simple, firești, dragostea și atașamentul lor față de statul nostru democratic-popular, față de partidul clasei muncitoare. Acum, în preajma alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională și stăruirea populară, cîștigătorii și corespondenții voluntari ai ziarului nostru își exprimă bucuria și recunoștința față de partid și guvern, pentru radicalele schimbări petrecute, în anii pu-

terii populare, în uzina, orașul, satul și în viața lor. Fiecare scrie cu legitimă mîndrie despre marile drepturi de care se bucură azi oamenii muncii din patria noastră, despre perspectivele luminoase de viitor. Azi, tinerii au dreptul de a munci, de a învăța, de a se odihni, drepturi pentru care au luptat și și-au jertfit viața mulți fii credincioși ai clasei muncitoare, ai poporului nostru. Din sutele de asemenea scrisori am reținut doar cîteva mai semnificative, pe care le publicăm în această pagină.

AM CRESCUT ODATĂ CU UZINA

La marginea orașului Galați, acolo unde bătrîna Dunăre leagă în radă zeci de șlepuți, se află uzina care poartă numele eroului comunist Nicolae Cristea. Aici, există în urmă cu ani de zile Uzina „Titan”.

S-a schimbat mult uzina noastră. Fosta uzină avea numai o singură linie de laminare, cu 4 cafe. Iar azi au apărut alte trei linii noi, mecanizate. Munca la laminator nu mai e „iadul pe pîmînt” cum spuneau oamenii înainte, ci o muncă creatoare, neasemuit de frumoasă. E de ajuns numai să amintim că în anul 1960 uzina noastră a produs de 6 ori mai mult decât a produs Uzina „Titan” pe întreg anul 1938.

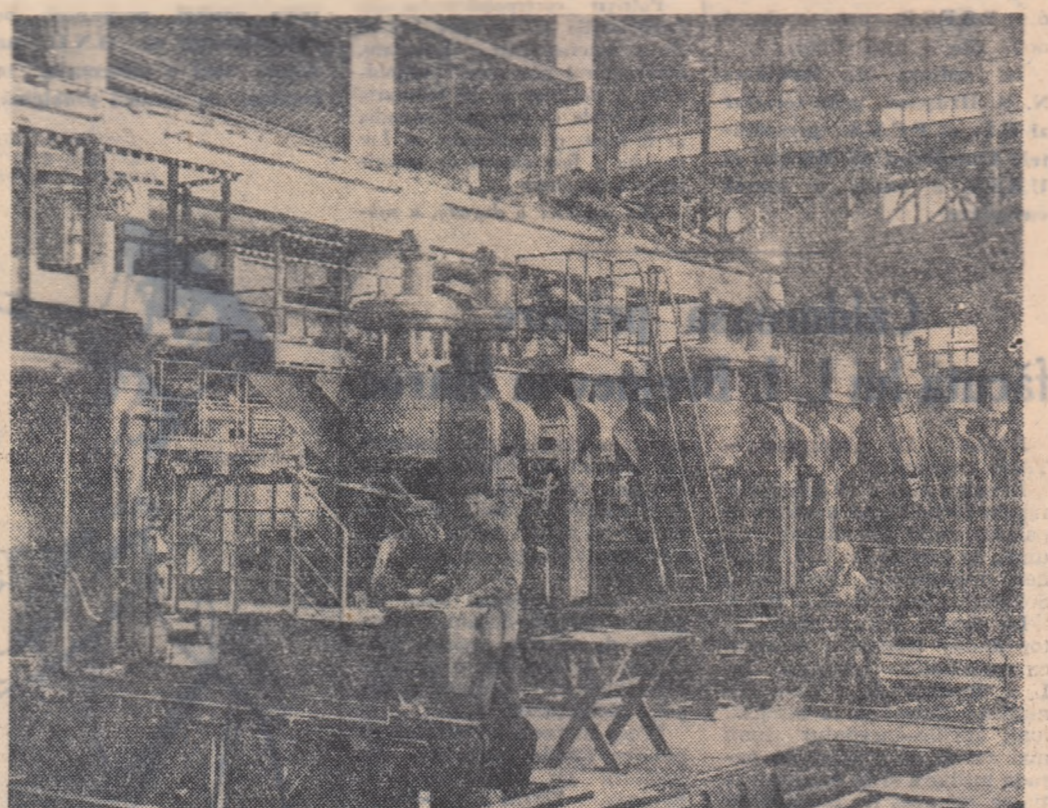
Uzina noastră s-a dezvoltat mult. Au apărut hale noi, moderne, în care grăia pentru om, pentru viața lui o înfrînă și tot peșul. Odată cu uzina au crescut și oamenii. Cei în mina cărora uriașele mașini care inghit tone de metal incandescent se supun ascultătoare. Poate s-ar veni să începem cu brigada de tineret a lui Gh. Gheorghie care prin reducerea consumurilor specifice a realizat anul trecut 1.100.000 lei economii, inițiativă care, îmbrățișată de toate brigăzile de tineret, s-a soldat cu o economie de peste cinci milioane lei pe întreaga uzină.

Avînd asigurată dreptul la muncă, tinerii din uzina noastră pot să-și ridice necontent calificarea, pot să devină laminatori, maștrii și chiar ingineri. Cît de mult s-a schimbat viața lor, vom povesti în rîndurile ce urmează.

Trecînd prin secția de zincuit tablă, ai să-l întîlnesti negreșit pe șeful zincuitor Nicolae Blaga. A venit aci acum 10 ani. Voia să se facă muncitor. Așa a ajuns la uzinele noastre. Pe vremea aceea nu avea decît 4 clase primare. Muncitorii vîrstnici l-au ajutat să se calibreze. El nu uită niciodată ajutorul comunistilor din uzină. În secția de zincuire mai lucrează și Dumitrache, un alt frate al lui Blaga, iar Vasile, cel mai mic, care s-a lăsat acum la vatră,

s-a înscris să lucreze pe șantierul marelui combinat siderurgic ce se construiește aici. Acum Nicolae Blaga e șef zincuitor, anul acesta termină clasa a VII-a, iar la anul merge mai departe. Vrea neapărat să se numere printre sutele de tineri care învață la școala medie serală, care funcționează pe lângă uzină.

Din rîndul muncitorilor noștri s-au ridicat și alte cadre de nădejde pentru industrie. Muncitorul Gh. Marman a devenit inginer și directorul unei întreprinderi metalurgice din Galați. Simion Iorga cînd a plecat la Institutul politehnic era laminator. Azi lucrează tot la noi, dar ca inginer. Foștul strungar Mihail Cristescu este de asemenea, inginer. Peste cîteva ani vom povesti cu siguranță despre alți ingineri, alte cadre, ieșite din rîndul tinerilor noștri. Există toate condițiile ca tinerii noștri să-și îndeplinească visurile. Partidul, statul

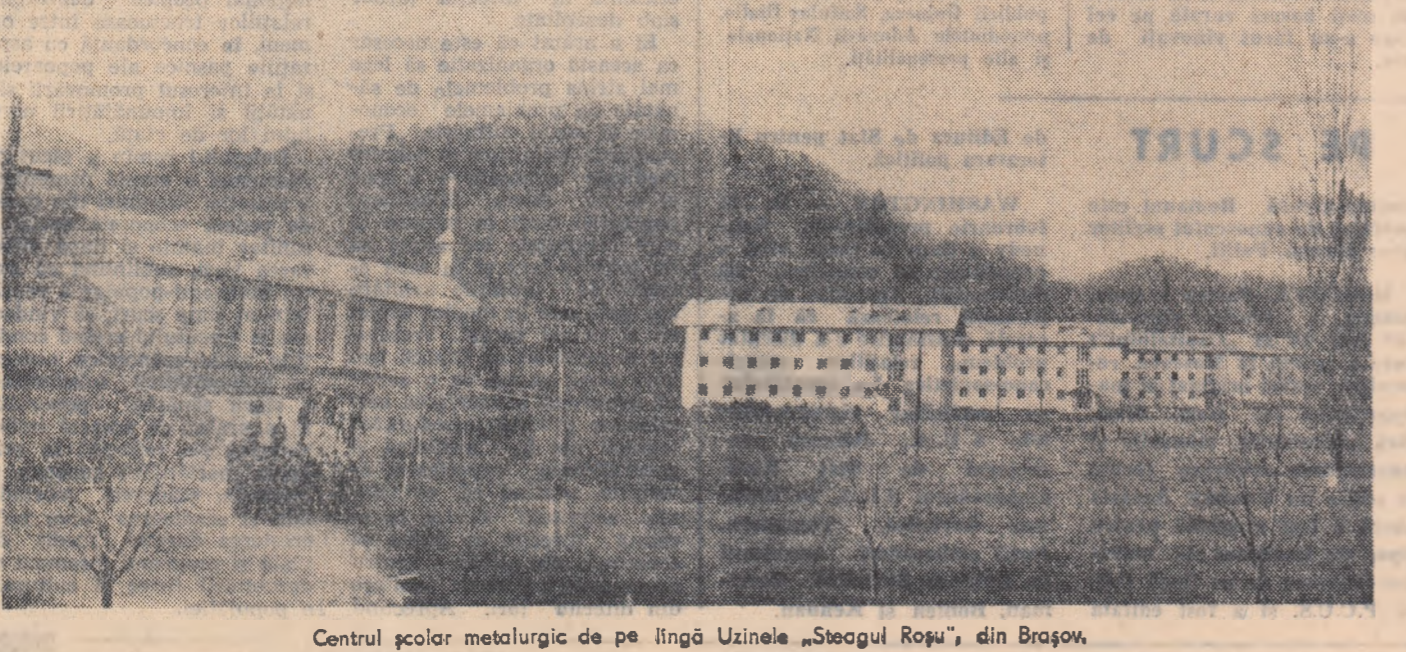
Belșugul colectivei

Am pus față în față două inventare ale gospodăriei noastre agricole colective „7 Noiembrie” din Codlea, regiunea Brașov: cel din 1950, cînd o mîna de oameni, romîni și germani, și-au umplut petecele lor de pîmînt și cel din anul 1960, cînd la noi, în Codlea, cîntecul de țărăni cu gospodărie individuală a trecut în domeniul amintirilor. Cîteșe în prima școală: inventar agricol: mărunt... grape, căruțe, pluguri etc. la capitolul animale: două vaci, două scroafe. La rubrica oi, pîșci, sînt simple linii, adică nimic. Să vedem în anul 1960. Gospodăria are o suprafață de 2.016 ha. 269 vaci și juninci, 462 de porci, 1040 oi, 1090

de pîșci etc. Anul acesta fondul de bază al gospodăriei noastre este de peste 4.400.000 lei. În cursul anului 1960 colectivității au realizat venituri de peste 5.600.000 lei. S-ar putea întreba cineva de unde am putut realiza noi atîtea venituri. Nu este greu de răspuns. Obținînd producții mari în toate sectoarele gospodăriei colective a putut contracta cu unitățile comerciale ale statului importante cantități de cereale, plante tehnice, produse alimentare, care i-au adus astfel veniturile bănești pe care le-am amintit. O contribuție importantă la creșterea veniturilor gospodăriei a adus-o sectorul zootehnic unde prin valorificarea lăptelui, cîrnil și

hăr, Nicolae Petroșan, îngrijitor la ferma de vaci pentru zilele-muncă efectuate a primit 1349 kg cereale, 2134 kg cartofi, 81 kg zahăr și altele. Peste 80 de colectiviști și-au construit case noi. Tinerii noștri sînt îmbrăcați bine și frumos. Majoritatea și-au cumpărat biciclete. Odată cu felul nou de a munci și-au schimbat și preocupările, și-au îmbogățit viața spirituală. Astfel în timpul liber ei citesc, vizionează spectacole. Aceștia sînt cîteva din schimbările pe care le-a adus gospodăria agricolă colectivă în viața tinerilor.

MARIAN VICTORIA
corespondent voluntar

Centrul școlilor metalurgice de pe lângă Uzinele „Steagul Roșu”, din Brașov.

Plenara C. C. al U. T. C. L.

La 10 februarie la Moscova...

N. A. T. O. împotriva... Festivalului

Nu i-am uitat. Duminică Festivalul...

ul de la Viena. Probabil, paroul...

zinteresată și din belșug finanțată...

Ei învață în frig...

Levi unui liceu din Italia au fost nevoiți să facă o grevă...

care și desfășoară activitatea, nu sint demne...

De ani de zile în Italia au loc numeroase demonstrații...

29 studenți negri din S. U. A. arestați

Tinerii de culoare din Statele Unite continuă lupta...

Studenții francezi cer îmbunătățirea condițiilor lor de viață

Studenții francezi își intensifică zi de zi lupta...

rea a 15.000 de camere pentru studenți...

se scanda: "Pacea în Algeria va aduce un surplus de mijloace...

Puternica demonstrație de la Paris

care cercurile oficiale încearcă să o prezinte ca pe o "jertfă necesară"...

Un nou protest sovietic împotriva atacului pirateresc al aviației franceze

MOSCOVA 11 (Agerpres). - TASS transmite: Guvernul sovietic...

Un avion vest-german a bombardat "din greșală" un oraș italian

ROMA 11 (Agerpres). - Un avion militar vest-german care își are baza la unul din aerodromurile de pe insula Sardinia...

Recepția de la Pekin în cinstea unei delegații sovietice

PEKIN 11 (Agerpres). - TASS transmite: După cum s-a anunțat la Pekin...

Un eșec al cercurilor guvernante din Grecia

ATENEA 11 (Agerpres). - Parlamentul grec a respins propunerea cercurilor guvernante...

Deschiderea expoziției de artă plastică românească la Istanbul

ISTANBUL 11 (Agerpres). - Corresponsentă specială: Vineri s-a deschis în clădirea Universității Tehnice din Istanbul...

La deschiderea oficială a participat un mare număr de invitați...

Asistența a vizitat expoziția care cuprinde peste 70 de picturi și sculpturi...

Încheierea consfățirii de la Voronej

VORONEJ 11 (Agerpres). - TASS transmite: La 11 februarie Consfățirea frunțaiilor din agricultura din regiunile centrale...

Călduroasa primire făcută lui L. I. Brejnev în Maroc

RABAT 11 (Agerpres). - TASS transmite: În seara zilei de 9 februarie, regele Mohammed a oferit în palatul regal din Rabat...

De peste hotare
Opinia publică mondială neliniștită de soarta lui Lumumba

ELISABETHVILLE 11 (Agerpres). - Potrivit unei știri transmise de corespondentul agenției France Press...

NEW YORK 11 (Agerpres). - După cum transmite agenția Associated Press...

La Elisabethville opinia publică este convinsă că în curând guvernul katanghez va anunța că Lumumba a fost oprit...

U.R.S.S. a cerut convocarea imediată a Consiliului de Securitate

NEW YORK 11 (Agerpres). - TASS transmite: La 11 februarie, V. A. Zorin, reprezentantul permanent al U.R.S.S. la O.N.U., a cerut ca la ora 15 (ora New Yorkului) să fie convocată o ședință...

incă înainte de a se fi anunțat evadarea lor.

Concomitent reprezentanții a zece țări - Ceylon, Ghana, Guinea, India, Indonezia, Iugoslavia, Libia, Mali, Maroc și R.A.U. - au adresat lui Hammarskjöld o scrisoare...

Un diplomat occidental foarte bine informat a declarat că Lumumba și cei doi tovarăși au fost asinați...

Sesiunea Organizației Mondiale a Sănătății

DELHI 11 (Agerpres). - La 9 februarie, în cadrul lucrărilor celei de-a 14-a sesiuni a Organizației Mondiale a Sănătății...

Sosirea lui L. I. Brejnev la Conakry

CONAKRY 11 (Agerpres). - TASS transmite: În după-amiaza de 11 februarie L. I. Brejnev, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a sosit într-o vizită oficială la Conakry.

PE SCURT

LISABONA. - În colonia portugheză Angola continuă răsturnarea împotriva regimului lui Salazar. La 10 februarie în capitala coloniei, Luanda, unde a început la 4 februarie răscoala populației africane...

de Editura de Stat pentru literatura politică.

WASHINGTON. - La 11 februarie președintele Kennedy a ținut la Casa Albă o consfățire cu consilierii săi diplomați...

de Editura de Stat pentru literatura politică.

de Editura de Stat pentru literatura politică.

de Editura de Stat pentru literatura politică.

Colonelul Trinquier și-a luat în primire, noul post. Desen de V. VASILIU

Sesiunea Organizației Mondiale a Sănătății

importanța programului de intensificare a cercetărilor medicale desfășurate de O.M.S. în anul trecut...